

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan moottoripetrolikäyttöisiksi muutetut moottoriajoneuvot ja nestekaasua polttoaineena käyttävät autot säädettäväksi lisäveronalaisiksi. Esitys sisältää myös ehdotuksen turpeentuotantotoiminnassa käytettävien traktoreiden lisäverovapaudesta sekä eräistä lähinnä teknisuonteisista muutoksista moottoriajoneuvoverosta annettuun lakiin. Osa ehdotetuista muutoksista on jo väliaikaisesti voimassa vuoden 1981 loppuun.

Petrolikäyttöisiksi muutettujen ajoneuvojen ja nestekaasukäyttöisten autojen lisäverovelvollisuutta koskevat säännökset on tarkoitettu tulemaan voimaan heti kun eduskunta on ne hyväksynyt. Säännöksiä sovellettaisiin moottoriajoneuvoihin, jotka merkitään rekisteriin tai joiden käyttöpolttoaineen muutos merkitään rekisteriin lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

YLEISPERUSTELUT

1. Moottoriajoneuvojen lisäverovelvollisuus

1.1. Yleistä

Moottoriajoneuvoverosta annetun lain (722/66) säännösten mukaan moottoriajoneuvon käyttämisestä muulla voimalla tai polttoaineella kuin sekoittamattomalla bensiinillä tai bensiinialkoholilla on suoritettava valtiolle varsinaista ajoneuvoveroa tai lisäveroa. Eräissä tapauksissa moottoriajoneuvosta joudutaan suorittamaan molemmat mainitut verot.

Lain 5 §:n mukaan, sellaisena kuin se on 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa laissa

(578/78), varsinaista ajoneuvoveroa peritään dieselöljyä, moottoripetrolia tai sähköä käyttämään tarkoitettusta taikka nestekaasua käyttävästä moottoriajoneuvosta. Varsinainen ajoneuvovero määräytyy moottoriajoneuvon kokonaispainon perusteella ja se on suoritettava kalenterivuositain. Moottoriajoneuvoverosta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (850/80) mukaan varsinainen ajoneuvovero on henkilöautosta vuodelta 1981 toimitettavassa verotuksessa 30 markkaa kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta. Esimerkiksi henkilöautosta, jonka kokonaispaino on 1 500 kilogrammaa, varsinainen ajoneuvovero on 450 markkaa.

Lisäveron maksuunpanoperusteita koskevat säännökset ovat lain 14 §:ssä. Sen mukaan bensiiniä, dieselöljyä tai moottoripetrolia käyttämään tarkoitettu moottoriajoneuvosta, jota osaksi tai kokonaan käytetään, bensiinijoneuvoa petrolilla tai lentokonebensiinillä tahi muulla lievemmin verotetulla tai verottomalla polttoaineella sekä dieselöljy- tai moottoripetroliajoneuvoa sen mainittua käyttöpolttoainetta lievemmin verotetulla tai verottomalla polttoaineella, on suoritettava mahdollisen ajoneuvoveron lisäksi lisäveroa. Lisävero on esimerkiksi bensiinikäyttöisestä moottoripetrolikäyttöiseksi muutetusta henkilöautosta varsinaisen ajoneuvoveron laskentaperusteilla laskettu vero kaksikymmenkertaisena.

Moottoriajoneuvoverosta annetun lain eräänä tarkoituksena on pyrkiä verotuksellisin toimenpitein yhdenmukaistamaan moottoriajoneuvoissa käytettävien erihintaisten polttoaineiden käytön autonomistajille aiheuttamia kustannuksia. Toisaalta tarkoituksena on myös perii auton omistajilta tasapuolisesti muun muassa tien kulumisesta yhteiskunnalle aiheutuvia kustannuksia.

1.2. Moottoripetrolikäyttöisiksi muutettujen autojen verotus

Petrolikäyttöisiksi muutettujen autojen varsinaisen käyttöpolttoaine on yleensä bensiini, joka on moottoripetrolia korkeammin verotettua ja hinnaltaan kalliimpaa polttoainetta. Moottoripetrolista peritään tällä hetkellä polttoaineveroa 4,88 penniä litralta. Moottoripetrolin myyntihinta on 1,73 markkaa litralta. Vastaavasti polttomoottoreissa käytettäväksi soveltuvasta moottoribensiinistä peritään polttoaineveroa 108,54 penniä litralta. Bensiinin kuluttajahinta vaihtelee laadusta riippuen 3,22 markasta 3,35 markkaan litralta.

Aikaisemmassa verotuskäytännössä on katsottu, että bensiinikäyttöisen moottoriajoneuvon muuttaminen petrolikäyttöiseksi aiheuttaa moottoriajoneuvoverosta annetun lain 14 §:n mukaisen lisäverovelvollisuuden, koska bensiinikäyttöisessä autossa on ryhdytty käyttämään polttoaineena bensiiniä lievemmin verotettua moottoripetrolia. Noudatettua verotuskäytäntöä on pidettävä laissa tarkoitettuna mukaisena. Erästä lisäveron maksuunpanoa koskevasta valitusasiasta antamassaan ratkaisussa korkein hal-

linto-oikeus on kuitenkin katsonut, että jos auton käyttöpolttoaineeksi muutoskatsastuksessa todetaan moottoripetroli, on autoa tämän jälkeen pidettävä moottoripetrolia käyttämään tarkoitettuna. Korkeimman hallinto-oikeuden omaksuman tulkinnan mukaan auton käyttöpolttoaineen muuttaminen jälkeenpäin lievemmin verotetuksi tai verottomaksi ei aiheuta lisäveron maksuunpanoa, mikäli auto muutoskatsastetaan ja uudesta käyttöpolttoaineesta tehdään merkintä autorekisteriin. Tämän vuoden maaliskuun lopussa oli rekisteriin merkitty noin 900 moottoripetrolikäyttöiseksi muutettua autoa. Verotuskäytännössä aikaisemmin noudatettu tulkinta siitä, milloin moottoriajoneuvoa on pidettävä tiettyä polttoainetta käyttämään tarkoitettuna, perustui valtiovarainministeriön vuonna 1965 antamiin moottoriajoneuvoverolain soveltamisohjeisiin (N:o Y3290/65). Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisun perusteella voidaan katsoa, että kyseiset soveltamissäännökset tulisi nykyisten ohjeiden sijasta ottaa moottoriajoneuvoverosta annettuun lakiin, jotta lievemmin verotetun tai verottoman polttoaineen käyttäminen aiheuttaisi polttoaineen muutostapauksissa lisäverovelvollisuuden. Lisäveron maksuunpanoperusteissa ei polttoaineen vaihtotapauksissa ole tapahtunut muutoksia, jotka edellyttäisivät poikkeamista aikaisemmin noudatetusta verotuskäytännöstä. Moottoripetrolikäyttöisiksi muutettavien moottoriajoneuvojen saattamiseksi jälleen lisäveronalaisiksi, ehdotetaan lain uuteen 3 a §:ään otettavaksi säännökset siitä, milloin ajoneuvo katsotaan moottoripetrolia käyttämään tarkoitetuksi.

Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 6 §:n 9 kohdan (578/78) mukaan varsinaisesta ajoneuvoverosta ovat muun ohessa vapaat sellaiset moottoriajoneuvot, joihin niiden valmistuksen yhteydessä on asennettu niin sanottu kaksoispolttoainejärjestelmä valmistajatehtaalla. Näiden ajoneuvojen verotuskohtelu jäisi vastaisuudessaakin ennalleen.

1.3. Nestekaasukäyttöisten autojen verotus

Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 5 §:n mukaan nestekaasua käyttävästä moottoriajoneuvosta on suoritettava varsinaista ajoneuvoveroa. Verotuskäytännössä on katsottu, että moottoriajoneuvon käyttöpolttoaineen muutta-

minen korkeammin verotetusta polttoaineesta nestekaasuksi ei aiheuta lisäverovelvollisuutta.

Viime aikoina yhä enenevässä määrin on myös Suomessa ryhdytty muuttamaan bensiinikäyttöisiä autoja nestekaasukäyttöisiksi. Tällaisia autoja oli helmikuun alussa 1981 merkitty rekisteriin yhteensä 226 kappaletta. Nestekaasun yleistymisen Suomessa autojen polttoaineena perustuu nestekaasun käytön edullisuuteen. Nestekaasusta peritään polttoaineveroa 2,42 penniä kilolta ja sen kuluttajahinta vaihtelee 3,29 markasta 3,56 markkaan kilolta. Nestekaasun valmisteveron korottaminen ei ole mahdollista, koska valtaosa nestekaasusta kulutetaan teollisuudessa ja kotitalouksissa. Toisaalta nestekaasun laajempaan käyttöön moottoriajoneuvojen polttoaineena liittyy Suomessa kyseisen polttoaineen jakeluun sekä sen käyttöturvallisuuteen liittyviä ongelmia. Nestekaasun yleistymisen autojen polttoaineena vähentää myös ajoneuvoliikenteestä perittäviä verotuloja sekä asettaa nestekaasua polttoaineena käyttävät autoilijat verotuksellisesti muita autoilijoita edullisempaan asemaan.

Edellä esitetyn perusteella ehdotetaan moottoriajoneuvoverosta annetun lain 14 §:n lisäverovelvollisuutta koskevia säännöksiä siten muutettaviksi, että auton käyttäminen nestekaasulla olisi aina lisäveronalaista. Lisäverovelvollisuus koskisi sekä alunperin nestekaasukäyttöisiksi valmistettuja että myöhemmin nestekaasukäyttöisiksi muutettuja autoja. Samalla ehdotetaan lain 5 §:ää siten muutettavaksi, että nestekaasua käyttävästä moottoriajoneuvosta ei ole suoritettava varsinaista moottoriajoneuvoveroa.

2. Turpeentuotantotoiminnassa käytettävien traktoreiden lisäverovapaus

Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 14 §:n säännösten mukaan muun muassa traktorista, jota käytetään sen varsinaista käyttöpolttoainetta lievemmin verotetulla tai verottomalla polttoaineella, on suoritettava lisävero. Lisävero on traktorista 5 000 markkaa ja se on suoritettava kalenterivuosittain.

Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 17 §:ssä on säännökset moottoriajoneuvojen lisä-

verovapaudesta. Lisäverosta ovat vapaat muun muassa maa- ja metsätaloudessa käytettävät traktorit, moottorityökoneiksi varustetut traktorit ja moottorityökoneet. Näissä lisäverosta vapaissa moottoriajoneuvoissa saadaan, käytettäessä niitä lisäverovapauden edellyttämään tarkoitukseen, käyttää varsinaisen käyttöpolttoaineen eli yleensä dieselöljyn sijasta polttoaineena kevyttä polttoöljyä.

Turpeentuotantotoiminnassa käytetään sekä valmistelu- että varsinaisessa tuotantovaiheessa moottorityökoneita, moottorityökoneiksi varustettuja traktoreita ja muita traktoreita. Moottorityökoneissa sekä moottorityökoneiksi varustetuissa traktoreissa voidaan edellä mainittujen lisäverovapaussäännösten mukaan käyttää polttoaineena kevyttä polttoöljyä tai muuta varsinaista käyttöpolttoainetta lievemmin verotettua tai verotonta polttoainetta. Lain lisäveroa koskevista säännöksistä johtuen riippuu traktorissa käytettävän polttoaineen laatu traktorin turpeentuotannossa kulloinkin suorittamasta työtehtävästä. Dieselöljyn käyttämistä edellyttävät lähinnä turpeen kokoamiseen ja turvetyömaalla tapahtuvaan varastointiin liittyvät kuljetukset.

Kahden erilailla verotetun polttoaineen käyttö turpeentuotantoketjussa rajoittaa ja hankaloittaa traktoreiden tehokasta käyttöä. Traktorin siirtyminen tuotantoketjussa sen varsinaista käyttöpolttoainetta edellyttävään työvaiheeseen edellyttää ajoneuvon polttoaineen vaihtamista sekä polttoainejärjestelmän puhdistamista, jotta lisäverovelvollisuudelta vältyttäisiin. Lisäksi kahden eri polttoaineen käyttöön samassa tuotantoketjussa liittyy runsaasti erehdysmahdollisuuksia ja tulkintavaikeuksia.

Moottoriajoneuvoverosta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (850/80) 17 §:n 2 a kohdan nojalla traktorit, joita käytetään turvetyömaalla yksinomaan turpeentuotantotoiminnassa, ovat vapaat lisäveron suorittamisesta. Lisäverovapautta sovelletaan vuoden 1981 aikana.

Edellä esitetyillä perusteilla ehdotetaan, että turpeentuotantotoiminnassa käytettävät traktorit vapautetaan pysyvästi lisäverovelvollisuudesta.

Varsinaista traktorin käyttöpolttoainetta lievemmin verotetun tai verottoman polttoaineen käytön salliminen turpeentuotantotoiminnassa vähentää polttoaineveron tuottoa arviolta noin 2 milj. markalla vuodessa.

3. Varsinaisesta ajoneuvoverosta vapaat moottoriajoneuvot

Varsinaisesta ajoneuvoverosta vapaat moottoriajoneuvot on lueteltu moottoriajoneuvoverosta annetun lain 6 §:ssä. Lainsäädännössä tapahtuneista muutoksista johtuen kyseiseen lainkohtaan sisältyy tällä hetkellä tarpeettomia säännöksiä. Lainkohdassa luetaan varsinaisesta ajoneuvoverosta vapaina moottoriajoneuvoina ajoneuvotyyppinä, jotka eivät muutoinkaan ole varsinaisen ajoneuvoveron alaisia. Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 6 §:n verovapaussäännökset ehdotetaan saatettavaksi vastaamaan moottoriajoneuvoverosta annetun lain nykyistä rakennetta.

4. Verovelvollisuudesta määrääminen eräissä tapauksissa

Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 4, 5 ja 6 §:ssä on säännökset siitä, minkälaatuisesta moottoriajoneuvosta on maksettava varsinaista ajoneuvoveroa. Lain 7 §:n mukaan epätietoisissa tapauksissa tai jos muunlaatuisen kuin 5 tai 6 §:ssä mainitun moottoriajoneuvon verotus on kysymyksessä verohallitus määrää, mihin ryhmään ajoneuvo on luettava tai antaa ohjeet sen verottamisesta. Koska moottoriajoneuvoverosta annetun lain mukaan muuntypisestä kuin lain 5 §:ssä mainitusta moottoriajoneuvosta ei ole maksettava varsinaista ajoneuvoveroa, ehdotetaan lain 7 §:n sisältö muutettavaksi vastaamaan lain nykyistä rakennetta. Verohallitus määräisi epätietoisissa tapauksissa, mihin ajoneuvoryhmään moottoriajoneuvo on luettava ja antaisi ohjeet sen verottamisesta.

5. Varsinaisen ajoneuvoveron kanto

Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 10 §:n 1 momentissa on säännökset varsinaisen ajoneuvoveron kantoerien lukumäärästä. Jos suoritettava vero on vähintään 500 markkaa, toimitetaan kanto kahdessa erässä, ja veron määrän ollessa vähintään 1 000 markkaa, neljässä erässä. Kyseisiä kantoerien lukumäärää sääteleviä rajoja on sovellettu vuodesta 1965 alkaen. Moottoriajoneuvoverosta annetun lain vä-

liaikaisesta muuttamisesta annetun lain (850/80) 10 §:n 1 momentin mukaan vuodelta 1981 toimitettavassa verotuksessa toimitetaan varsinaisen ajoneuvoveron kanto kahdessa erässä, jos veron määrä on vähintään 800 markkaa ja neljässä erässä, jos veron määrä on vähintään 1 600 markkaa. Kantoerien lukumäärää säätelevien veromäärien nykyinen alhainen taso aiheuttaa kantotapahtumien runsaudesta johtuen tarpeettoman suurten veronkantokustannukset. Veronkantokustannusten vähentämiseksi varsinaisen ajoneuvoveron kantoerien lukumääriä säätelevät veromäärät ehdotetaan pysyvästi korotettavaksi sille tasolle, jolla ne ovat olleet väliaikaisesti vuodelta 1981 toimitettavassa verotuksessa.

6. Autorekisterikeskuksen päätökset ja valtion edun valvominen

Muutoksenhakua koskevat säännökset ovat moottoriajoneuvoverosta annetun lain 32 §:ssä. Moottoriajoneuvoverosta annetun lain nojalla tehtyyn verotuspäätökseen ei voida tällä hetkellä hakea ensiasteessa muutosta valtion edun valvomiseksi. Koska valtion puhevallan käyttäminen jo ensiasteessa on kuitenkin osoittautunut tarpeelliseksi, ehdotetaan, että autorekisterikeskuksen moottoriajoneuvoverosta annetun lain nojalla antamaan päätökseen voitaisiin hakea muutosta myös valtion edun valvomiseksi. Valtion puhevaltaa käyttäisi tällöin verohallitus.

7. Muut ehdotetut muutokset

Moottoriajoneuvoverosta annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen 9 §:n 3 momentissa, sellaisena kuin se on pysyvässä muodossaan 10 päivänä huhtikuuta 1981 annetussa asetuksessa (250/81), on säädetty ulkomaalla rekisteröidystä Suomeen tilapäistä käyttöä varten tuodusta moottoriajoneuvosta verotuksen oikaisemisen yhteydessä suoritettavasta veronkorotuksesta. Jos verotuksen oikaiseminen toimitetaan sen vuoksi, että ajoneuvolla on Suomessa ajettu pidempi matka tai sitä on käytetty pidemmän ajan, kuin mitä veroa perittäessä on edellytetty, voidaan lisätä perittävää veron määrää korottaa enintään 300 markalla. Lain selventämi-

seksi otettiin moottoriajoneuvoverosta annetun lain väliaikaisesta muttamisesta annetun lain (850/80) 34 §:n 2 momenttiin säännös siitä, että veronoikaisun yhteydessä perittävästä veronkorotuksesta säädetään asetuksella. Kyseinen väliaikainen laki on voimassa vuoden 1981 loppuun. Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 34 §:n 2 momentin väliaikainen muutos ehdotetaan otettavaksi lakiin pysyvänä.

Lisäksi lakiin ehdotetaan tehtäväksi eräitä lähinnä teknisluonteisia muutoksia. Nämä ehdotetut muutokset ovat olleet moottoriajoneuvoverosta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (850/80) säännösten nojalla voimassa vuoden 1981 alusta saman vuoden loppuun.

8. Voimaantulo

Laki on tarkoitus saattaa voimaan heti kun

eduskunta on sen hyväksynyt. Lain 10 §:n 1 momentin, 17 §:n 2 a kohdan, 23 §:n 2 momentin, 26 §:n, 32 §:n 1 momentin ja 34 §:n 2 momentin säännökset, jotka ovat väliaikaisesti voimassa vuoden 1981 loppuun, tulisivat voimaan kuitenkin vasta vuoden 1982 alusta.

Lain 3 a §:n, 5 §:n 1 momentin johdantolauseen ja 14 §:n 2 momentin säännöksiä sovellettaisiin ajoneuvoihin, jotka merkitään rekisteriin tai joiden käyttöpolttoaineen muutos merkitään rekisteriin lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Koska vuodelta 1982 maksuunpantavaa varsinaista ajoneuvoveroa koskevat veroliput valmistellaan ja lähetetään verovelvollisille jo vuoden 1981 loppupuolella, on tarkoituksenmukaista, että varsinaisen ajoneuvovero voidaan maksuunpanna lain 10 §:n 1 momentin mukaisia kantoerien lukumäärää sääteleviä veromääriä noudattaen jo ennen lain voimaantuloa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

3 a §. Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 14 §:n mukaan muun muassa moottoripetrolia käyttämään tarkoitetusta moottoriajoneuvosta, jota osaksi tai kokonaan käytetään sen mainittua käyttöpolttoainetta lievemmin verotetulla tai verottomalla polttoaineella, on suoritettava lisäveroa. Moottoripetrolikäyttöisiksi muutettujen moottoriajoneuvojen saattamiseksi lisäveronalaisiksi ehdotetaan kyseiseen lainkohtaan otettavaksi säännökset siitä, milloin ajoneuvo katsotaan moottoripetrolia käyttämään tarkoitetuksi. Moottoriajoneuvoverosta annettua lakia sovellettaessa moottoripetrolia käyttämään tarkoitetuksi ajoneuvoksi katsottaisiin vain sellainen ajoneuvo, jonka valmistajatehdas on alunperin varustanut petrolikäyttöön tarkoitettulla moottorilla ja joka tyyppikatsastuksessa on merkitty petrolikäyttöiseksi. Ehdotetun muutoksen jälkeen moottoripetrolikäyttöisiksi muutettujen ajoneuvojen verotus vastaisi aikaisemmin, ennen yleisperusteluissa mainittua korkeimman hallinto-oikeuden tulkintaa noudatettua verotuskäytäntöä.

5 §:n johdantolause. Nestekaasua polttoaineena käyttävät autot ehdotetaan 14 §:n 2 momentissa säädettäväksi lisäveronalaisiksi. Nestekaasukäyttöisten autojen lisäverovelvollisuuteen liittyen ehdotetaan nestekaasukäyttöisten moot-

toriajoneuvojen ajoneuvoverovelvollisuus samanaikaisesti poistettavaksi.

6 §. Varsinaisesta ajoneuvoverosta vapaat ajoneuvot on lueteltu moottoriajoneuvoverosta annetun lain 6 §:ssä. Kohdissa 2, 4, 5 ja 6 on verovapaina moottoriajoneuvoina lueteltu traktorit, moottorityökoneet, moottorikäyttöiset laitteet, moottoripolkupyörät, invalidipyörät ja moottorireet sekä moottoriajoneuvot, jotka eivät ole tielikennelain nojalla säädetyn rekisteröimisvelvollisuuden alaisia. Koska kyseiset moottoriajoneuvot eivät ole moottoriajoneuvoverosta annetussa laissa tapahtuneiden muutosten jälkeen enää varsinaisen ajoneuvoveron alaisia, ehdotetaan, että lainkohta muutetaan vastaamaan lain nykyistä rakennetta. Muutos ei vaikuta moottoriajoneuvojen verovelvollisuuteen.

7 §. Yleisperusteluihin viitaten kyseinen lainkohta ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan lain nykyistä rakennetta. Epätietoisissa tapauksissa verohallitus määrää, mihin ryhmään ajoneuvo on varsinaista ajoneuvoveroa määrätessä luettava ja antaa ohjeet sen verottamisesta.

10 §. Yleisperusteluihin viitaten ehdotetaan lainkohdan varsinaisen ajoneuvoveron kantoerien lukumäärää sääteleviä rajoja siten muu-

tettavaksi, että kanto suoritetaan kahdessa erässä silloin, kun vero on vähintään 800 markkaa nykyisen 500 markan sijasta. Vastaavasti vero ehdotetaan kannettavaksi neljässä erässä silloin, kun se on vähintään 1 600 markkaa nykyisen 1 000 markan sijasta.

14 §. Lainkohdan 2 momenttiin ehdotetaan otettavaksi säännös siitä, että auton käyttäminen nestekaasulla aiheuttaa aina lisäverovelvollisuuden. Lisäverovelvollisuus koskisi neste-kaasua käyttäviä moottoriajoneuvoasetuksen (330/57) mukaan autoina pidettäviä moottoriajoneuvoja. Moottoriajoneuvoasetuksen mukaan autoja ovat henkilöauto, pakettiauto, kuorma-auto, erikoisauto ja linja-auto.

Rekisteröidyn ja rekisteröimättömän moottoriajoneuvon lisäverovelvollisuutta koskevat säännökset ehdotetaan yhdistettäväksi ja otettavaksi lainkohdan 1 momenttiin. Nykyinen 2 momentti ehdotetaan tämän johdosta kumottavaksi.

Lainkohdan nykyisen 3 momentin mukaan lisäveronalaisen polttoaineen käyttöön katsotaan ryhdytyn silloin, kun ajoneuvon polttoainejärjestelmään kuuluvassa säiliössä on tällaista polttoainetta. Samansisältöiset säännökset ehdotetaan otettavaksi myös uuteen 3 momenttiin.

17 §:n 2 a kohta. Yleisperusteluihin viitaten ehdotetaan turvetyömaalla yksinomaan turpeentuotantotoiminnassa käytettävät traktorit vapautettavaksi lisäverovelvollisuudesta. Turvetuotannolla tarkoitetaan suon turvekerroksen irroitusta, jyrstyn turpeen kuivatusta sekä kuvian jyrsköksen keräilyä ja varastointia. Lisäverovapaus koskee ainoastaan turvetyömaalla eli turpeen nostoalueella tapahtuvaa turpeentuotantotoimintaa. Kuljetukset turvetyömaalta esimerkiksi välivarastointiin ja kulutukseen eivät sitä vastoin kuulu lisäverovapauden piiriin.

23 §:n 2 mom. Lainkohta sisältää säännökset ulkomailta tilapäistä käyttöä varten Suomeen tuodusta ajoneuvosta suoritettavan moottoriajoneuvoveron maksuunpano- ja kantoviranomaisesta. Tämän lainkohdan mukaan asianomainen tulliviranomainen toimittaa veron maksuunpanon ja kannon, milloin ajoneuvoveroa on suoritettava lain 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa. Lain 13 §, joka sisällsi aikaisemmin säännökset ulkomailta tilapäistä käyttöä varten Suomeen tuodusta moottoriajoneuvosta suoritettavasta ajoneuvoverosta, on kumottu 20

päivänä joulukuuta 1974 annetulla lailla (957/74). Samassa yhteydessä lain 34 §:ään lisättiin uusi kumottua 13 §:ää vastaava 2 momentti. Moottoriajoneuvoverosta annetun lain säännösten saattamiseksi edellä mainituilta osin vastaamaan nykyistä tilannetta, ehdotetaan lainkohtaa siten muutettavaksi, että viittaus lain 13 §:ään muutetaan viittaukseksi lain 34 §:n 2 momenttiin.

Koska ulkomaalla rekisteröidystä Suomeen tilapäistä käyttöä varten tuodusta ajoneuvosta on moottoriajoneuvoverosta annettu lain 34 §:n 2 momentin (406/77) mukaan suoritettava moottoriajoneuvoverona kiinteää veroa sekä kulutusveroa, ehdotetaan kysymyksessä olevaa lainkohtaa edelleen muutettavaksi siten, että lainkohdan verolajia tarkoittava sanonta ajoneuvoveroa muutetaan sanonnaksi moottoriajoneuvoveroa.

26 §. Lain 25 §:n (356/75) mukaan moottoriajoneuvoverotuksen valvonta kuuluu poliisi- ja tulliviranomaisille. Valvonnan suorittamista varten on kysymyksessä olevassa lainkohdassa määräys siitä, että moottoriajoneuvoveron suorittamista koskeva todiste sekä eräät muut verotuksen toimittamiseen liittyvät lupatodistukset on vaadittaessa näytettävä poliisille. Koska myös tulliviranomaiset suorittavat moottoriajoneuvoverotuksen valvontaa, ehdotetaan lainkohtaa siten täydennettäväksi, että lainkohdassa tarkoitetut todisteet ja lupatodistukset on vaadittaessa näytettävä myös tulliviranomaiselle.

32 §:n 1 mom. Ulkomaalla rekisteröidystä Suomeen tilapäistä käyttöä varten tuodusta moottoriajoneuvosta suoritettavasta moottoriajoneuvoverosta saa valittaa tullihallitukselle. Lainkohdassa oleva viittaus lain 13 §:ään ehdotetaan edellä mainittuun lainmuutokseen (957/74) viitaten muutettavaksi viittaukseksi lain 34 §:n 2 momenttiin.

32 §:n 3 mom. Yleisperusteluihin viitaten ehdotetaan, että autorekisterikeskuksen moottoriajoneuvoverosta annetun lain nojalla antamaan päätökseen voitaisiin hakea muutosta myös valtion edun valvomiseksi. Valtion puhevaltaa käyttäisi tällöin verohallitus. Liikevaihtovero-oikeudessa, jonne autorekisterikeskuksen tekemästä päätöksestä voidaan valittaa, veronsaajan etua valvoisi valtionasiamies niin kuin siitä on erikseen säädetty.

34 §:n 2 mom. Yleisperusteluihin viitaten lainkohtaan ehdotetaan lisättäväksi säännös sii-

tä, että ulkomaalla rekisteröidystä Suomeen tilapäistä käyttöä varten tuodusta moottoriajoneuvosta verotuksen oikaisemisen yhteydessä perittävästä veronkorotuksesta säädetään asetuksella.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (722/66) 5 §:n 1 momentin johdantolause, 6 §, 7 §, 10 §:n 1 momentti, 14 §, 23 §:n 2 momentti, 26 §, 32 §:n 1 momentti ja 34 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat, 5 §:n 1 momentin johdantolause 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa laissa (578/78), 6 § osittain muutettuna 20 päivänä joulukuuta 1974 annetulla lailla (957/74) ja mainitulla 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetulla lailla, 7 § 20 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (957/74), 14 § osittain muutettuna mainitulla 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetulla lailla, 32 § 1 momentti 5 päivänä joulukuuta 1969 annetussa laissa (747/69) ja 34 §:n 2 momentti 27 päivänä toukokuuta 1977 annetussa laissa (406/77), sekä

lisätään lakiin uusi 3 a §, 17 §:ään uusi 2 a kohta ja 32 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

3 a §

Moottoripetrolia käyttämään tarkoitetuksi moottoriajoneuvoksi katsotaan vain sellainen ajoneuvo, jonka valmistajatehdas on alunperin varustanut moottoripetrolikäyttöön tarkoitetulla moottorilla ja joka tyyppikatsastuksessa on merkitty moottoripetrolikäyttöiseksi.

5 §

Varsinainen ajoneuvovero on dieselöljyä, moottoripetrolia tai sähköä käyttämään tarkoitusta moottoriajoneuvosta:

6 §

Varsinaisesta ajoneuvoverosta ovat vapaat:

1) moottoriajoneuvot, jotka omistaa ja joita käyttää valtio tai valtion laitos;

2) palo- ja sairausautot sekä auton alustalle rakennetut työkoneet;

3) ulkomaille vietävät moottoriajoneuvot, joita täällä käytetään väliaikaisesta rekisteröimisestä annettujen säännösten rajoissa, sekä moottoriajoneuvot, joita käytetään koenumeroilvin näiden tilapäiseen käyttöön liittyvin rajoituksin;

4) vastavuoroisuuden ehdolla moottoriajoneuvot, joita käyttää vieraan valtion Suomessa oleva lähetystö tai konsulinvirasto, jonka päällikkönä on lähetetty konsuli tahi niihin verrattava ulkomainen edustusto taikka niihin kuuluva henkilö, joka ei ole Suomen kansalainen; sekä

5) moottoriajoneuvot, joissa käytetään pääasiallisesti puu- tai turveperusteista polttoainetta tai joissa käytetään bensiiniä ja lisäksi pääasiallisena polttoaineena muuta moottoribensiiniä lievemmin verotettua tai verotonta nestemäistä polttoainetta bensiinipolttoainejärjestelmästä erillisessä polttoainejärjestelmässä, joka on asennettu ajoneuvoon sen valmistuksen yhteydessä valmistajatehtaalla.

7 §

Epätietoisissa tapauksissa verohallitus määrää, mihin ryhmään ajoneuvo on luettava tai antaa ohjeet sen verottamisesta.

10 §

Varsinainen ajoneuvovero on maksettava veronkannossa. Jos suoritettava ajoneuvovero on vähintään 800 markkaa, toimitetaan kanto kahdessa erässä, ja veron määrän ollessa vähintään 1 600 markkaa, neljässä erässä. Ajoneuvo tai sen maksettavaksi erääntynyt erä on maksettava ennen kuin moottoriajoneuvoa asianomaisena vuonna käytetään, jollei rekisteriviranomainen yksittäistapauksessa toisin määrää.

14 §

Rekisteröidystä ja rekisteröimättömästä bensiiniä, dieselöljyä tai moottoripetrolia käyttämään tarkoitetusta moottoriajoneuvosta, jota osaksi tai kokonaan käytetään, bensiinijoneuvoa petrolilla tai lentokonebensiinillä tahi muulla lievemmin verotetulla tai verottomalla polttoaineella sekä dieselöljy- tai moottoripetroliajoneuvoa sen mainittua käyttöpolttoainetta lievemmin verotetulla tai verottomalla polttoaineella, on suoritettava mahdollisen ajoneuvoveron lisäksi lisäveroa. Lisäveroa ei kuitenkaan ole suoritettava 6 §:n 5 kohdassa tarkoitetusta moottoriajoneuvosta.

Jos autossa käytetään polttoaineena neste-kaasua, on ajoneuvosta aina suoritettava lisäveroa.

Lisäveronalaisen polttoaineen käyttöön katsotaan ryhdytyn, milloin ajoneuvon polttoainejärjestelmään kuuluvassa säiliössä on tällaista polttoainetta.

17 §

Lisäverosta ovat vapaat:

2 a) traktorit, milloin niitä käytetään turvetyömaalla yksinomaan turpeentuotantotoiminnassa;

23 §

Milloin moottoriajoneuvoveroa on suoritettava 34 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, asianomainen tulliviranomainen toimittaa veron maksuunpanon ja kannon.

26 §

Moottoriajoneuvosta viimeksi suoritettua veroa osoittava todiste samoin kuin 6 §:n 7 kohdassa edellytettyä käyttöä koskeva lupatodistus on pidettävä mukana ajoneuvoa käytettäessä ja näytettävä vaadittaessa poliisi- tai tulliviranomaisille.

32 §

Joka on tyytymätön maksuunpanon toimitettavan viranomaisen suorittamisvelvollisuutta tai suoritettavan veron määrää koskevaan toimenpiteeseen, saa siitä kirjallisesti valittaa liikevaihtovero-oikeudelle kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä, kun vero on suoritettu tai olisi pitänyt suorittaa. Valitus on 34 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa tehtävä tullihallitukselle.

Autorekisterikeskuksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen voidaan hakea muutosta myös valtion edun valvomiseksi. Valtion puhevaltaa käyttää tällöin verohallitus. Veronsaajan etua liikevaihtovero-oikeudessa valvoo valtionasiamies niin kuin siitä erikseen on säädetty.

34 §

Ulkomalla rekisteröidystä Suomeen tilapäistä käyttöä varten tuodusta ajoneuvosta on suoritettava moottoriajoneuvoverona *kiinteää veroa* jokaiselta kalenterivuorokaudelta, jona ajoneuvoa Suomessa käytetään, sekä lisäksi *kulutusveroa* Suomessa ajettavan matkan perusteella, sen mukaan kuin asetuksella säädetään. Näiden verojen maksamisesta myönnettävästä vapautuksesta samoin kuin siitä, milloin veroa on korotettava, säädetään niin ikään asetuksella. Valtiovarainministeriöllä on myös oikeus vastavuoroisuuden ehdoin myöntää vapautus tässä momentissa tarkoitetuista veroista tai alentaa niitä. Ajoneuvoa katsotaan käytetyn Suomessa siitä alkaen, kun se on saapunut Suomen alueelle siihen saakka, kun se on poistunut Suomen alueelta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä

kuuta 198 ja sen 3 a §:n, 5 §:n 1 momentin johdantolauseen ja 14 §:n 2 momentin säännöksiä sovelletaan moottoriajoneuvoi-

hin, jotka merkitään rekisteriin tai joiden käyt-
töpolttoaineen muutos merkitään rekisteriin
lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Tämän lain 10 §:n 1 momentin, 17 §:n
2 a kohdan, 23 §:n 2 momentin, 26 §:n,
32 §:n 1 momentin ja 34 §:n 2 momentin

säännökset tulevat voimaan kuitenkin vasta
1 päivänä tammikuuta 1982. Lain 10 §:n 1
momentin säännöksiä noudattaen voidaan vero
kuitenkin maksuunpanna jo ennen sanottua
päivää.

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1981

Tasavallan Presidentti

URHO KEKKONEN

Valtiovarainministeri *Ahti Pekkala*

Laki

moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (722/66) 5 §:n 1 momentin johdantolause, 6 §, 7 §, 10 §:n 1 momentti, 14 §, 23 §:n 2 momentti, 26 §, 32 §:n 1 momentti ja 34 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat, 5 §:n 1 momentin johdantolause 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa laissa (578/78), 6 § osittain muutettuna 20 päivänä joulukuuta 1974 annetulla lailla (957/74) ja mainitulla 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetulla lailla, 7 § 20 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (957/74), 14 § osittain muutettuna mainitulla 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetulla lailla, 32 §:n 1 momentti 5 päivänä joulukuuta 1969 annetussa laissa (747/69) ja 34 §:n 2 momentti 27 päivänä toukokuuta 1977 annetussa laissa (406/77), sekä

lisätään lakiin uusi 3 a §, 17 §:ään uusi 2 a kohta ja 32 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 a §

Moottoripetrolia käyttämään tarkoitetuksi moottoriajoneuvoksi katsotaan vain sellainen ajoneuvo, jonka valmistajatehdas on alunperin varustanut moottoripetrolikäyttöön tarkoitetulla moottorilla ja joka tyyppikatsastuksessa on merkitty moottoripetrolikäyttöiseksi.

5 §.

Varsinainen ajoneuvo on dieselöljyä, moottoripetrolia tai sähköä käyttämään tarkoitettua *taikka nestekaasua käyttävästä* moottoriajoneuvosta:

5 §

Varsinainen ajoneuvo on dieselöljyä, moottoripetrolia tai sähköä käyttämään tarkoitettua moottoriajoneuvosta:

6 §.

Varsinaisesta ajoneuvoverosta ovat vapaat:

- 1) moottoriajoneuvot, jotka omistaa ja joita käyttää valtio tai valtion laitos;
- 2) moottoriajoneuvot, jotka eivät ole *tie*liikennelain nojalla säädetyn rekisteröimisvelvollisuuden alaisia;
- 3) palo- ja sairausautot sekä auton alustalle rakennetut työkoneet;
- 4) *traktorit sekä moottorityökoneet ja moottorikäyttöiset laitteet;*
- 5) moottoripolkupyörät ja invalidipyörät;
- 6) moottorireet;

6 §

Varsinaisesta ajoneuvoverosta ovat vapaat:

- 1) moottoriajoneuvot, jotka omistaa ja joita käyttää valtio tai valtion laitos;
- 2) palo- ja sairausautot sekä auton alustalle rakennetut työkoneet;

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7) ulkomaille vietävät moottoriajoneuvot, joita täällä käytetään väliaikaisesta rekisteröimisestä annettujen säännösten rajoissa, sekä moottoriajoneuvot, joita käytetään koenumeroilvin näiden tilapäiseen käyttöön liittyvin rajoituksin; [sekä]

8) vastavuoroisuuden ehdolla moottoriajoneuvot, joita käyttää vieraan valtion Suomessa oleva lähetystö tai konsulinvirasto, jonka päällikkönä on lähetetty konsuli, tahi niihin verrattava ulkomainen edustusto, taikka niihin kuuluva henkilö, joka ei ole Suomen kansalainen.

9) moottoriajoneuvot, joissa käytetään pääasiallisesti puu- tai turveperusteista polttoainetta tai joissa käytetään bensiiniä ja lisäksi pääasiallisena polttoaineena muuta moottoribensiiniä lievemmin verotettua tai verotonta nestemäistä polttoainetta bensiinipolttoainejärjestelmästä erillisessä polttoainejärjestelmässä, joka on asennettu ajoneuvon sen valmistuksen yhteydessä valmistajatehtaalla.

7 §.

Epätietoisissa tapauksissa tai jos muun laatuksen kuin 5 tai 6 §:ssä mainitun moottoriajoneuvon verotus on kysymyksessä, verohallitus määrää, mihin ryhmään ajoneuvo on luettava tai antaa ohjeet sen verottamisesta.

10 §.

Varsinainen ajoneuvovero on maksettava veronkannossa. Jos suoritettava ajoneuvovero on vähintään 500 markkaa, toimitetaan kanto kahdessa erässä, ja veron määrän ollessa vähintään 1 000 markkaa, neljässä erässä. Ajoneuvovero tai sen maksettavaksi erääntynyt erä on maksettava ennen kuin moottoriajoneuvoa asianomaisena vuonna käytetään, jollei rekisteriviranomainen yksittäistapauksessa toisin määrää.

14 §.

Rekisteröidystä bensiiniä, dieselöljyä tai moottoripetrolia käyttämään tarkoitetusta moottoriajoneuvosta, jota osaksi tai kokonaan käytetään, bensiiniajoneuvoa petrolilla tai lentokonebensiinillä tahi muulla lievemmin verotetulla tai verottomalla polttoaineella sekä dieselöljy- tai moottoripetroliajoneuvoa sen mainittua

3) ulkomaille vietävät moottoriajoneuvot, joita täällä käytetään väliaikaisesta rekisteröimisestä annettujen säännösten rajoissa, sekä moottoriajoneuvot, joita käytetään koenumeroilvin näiden tilapäiseen käyttöön liittyvin rajoituksin;

4) vastavuoroisuuden ehdolla moottoriajoneuvot, joita käyttää vieraan valtion Suomessa oleva lähetystö tai konsulinvirasto, jonka päällikkönä on lähetetty konsuli tahi niihin verrattava ulkomainen edustusto taikka niihin kuuluva henkilö, joka ei ole Suomen kansalainen; sekä

5) moottoriajoneuvot, joissa käytetään pääasiallisesti puu- tai turveperusteista polttoainetta tai joissa käytetään bensiiniä ja lisäksi pääasiallisena polttoaineena muuta moottoribensiiniä lievemmin verotettua tai verotonta nestemäistä polttoainetta bensiinipolttoainejärjestelmästä erillisessä polttoainejärjestelmässä, joka on asennettu ajoneuvon sen valmistuksen yhteydessä valmistajatehtaalla.

7 §

Epätietoisissa tapauksissa verohallitus määrää, mihin ryhmään ajoneuvo on luettava tai antaa ohjeet sen verottamisesta.

10 §

Varsinainen ajoneuvovero on maksettava veronkannossa. Jos suoritettava ajoneuvovero on vähintään 800 markkaa, toimitetaan kanto kahdessa erässä, ja veron määrän ollessa vähintään 1 600 markkaa, neljässä erässä. Ajoneuvovero tai sen maksettavaksi erääntynyt erä on maksettava ennen kuin moottoriajoneuvoa asianomaisena vuonna käytetään, jollei rekisteriviranomainen yksittäistapauksessa toisin määrää.

14 §

Rekisteröidystä ja rekisteröimättömästä bensiiniä, dieselöljyä tai moottoripetrolia käyttämään tarkoitetusta moottoriajoneuvosta, jota osaksi tai kokonaan käytetään, bensiiniajoneuvoa petrolilla tai lentokonebensiinillä tahi muulla lievemmin verotetulla tai verottomalla polttoaineella sekä dieselöljy- tai moottoripetrolia

Voimassa oleva laki

käyttöainetta lievemmin verotetulla tai verottomalla polttoaineella, on suoritettava mahdollisen ajoneuvoveron lisäksi lisäveroa. Lisäveroa ei kuitenkaan ole suoritettava 6 §:n 9 kohdassa tarkoitetusta moottoriajoneuvosta.

Lisäveroa on myös suoritettava rekisteröimättömästä bensiiniä, dieselöljyä tai moottoripetrolia käyttämään tarkoitetusta moottoriajoneuvosta, jota osaksi tai kokonaan käytetään 1 momentissa mainitulla lisäverovelvollisuuden aiheuttavilla polttoaineilla.

Lisäveronalaisen polttoaineen käyttöön katsotaan ryhdytyn, milloin ajoneuvon polttoainejärjestelmään kuuluvassa säiliössä on tällaista polttoainetta.

Ehdotus

ajoneuvoa sen mainittua käyttöpolttoainetta lievemmin verotetulla tai verottomalla polttoaineella, on suoritettava mahdollisen ajoneuvoveron lisäksi lisäveroa. Lisäveroa ei kuitenkaan ole suoritettava 6 §:n 5 kohdassa tarkoitetusta moottoriajoneuvosta.

Jos autossa käytetään polttoaineena neste-kaasua, on ajoneuvosta aina suoritettava lisäveroa.

Lisäveronalaisen polttoaineen käyttöön katsotaan ryhdytyn, milloin ajoneuvon polttoainejärjestelmään kuuluvassa säiliössä on tällaista polttoainetta.

17 §

Lisäverosta ovat vapaat:

2 a) traktorit, milloin niitä käytetään turvetyömaalla yksinomaan turpeentuotantotoiminnassa;

23 §.

Milloin ajoneuvoveroa on suoritettava edellä 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa, toimittaa asianomainen tulliviranomainen veron maksuunpanon ja kannon.

26 §.

Moottoriajoneuvosta viimeksi suoritettua veroa osoittava todiste samoin kuin 6 §:n 7 kohdassa edellytettyä käyttöä koskeva lupatodistus on pidettävä mukana ajoneuvoa käytettäessä ja näytettävä poliisille vaadittaessa.

32 §.

Joka on tyytymätön maksuunpanon toimittavan viranomaisen suorittamisvelvollisuutta tai suoritettavan veron määrää koskevaan toimenpiteeseen, saa siitä kirjallisesti valittaa liikevaihtovero-oikeudelle kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä kun vero on suoritettu tai olisi pitänyt suorittaa. Valitus on 13 §:ssä mainituissa tapauksissa tehtävä tullihallitukselle.

23 §

Milloin moottoriajoneuvoveroa on suoritettava 34 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, asianomainen tulliviranomainen toimittaa veron maksuunpanon ja kannon.

26 §

Moottoriajoneuvosta viimeksi suoritettua veroa osoittava todiste samoin kuin 6 §:n 7 kohdassa edellytettyä käyttöä koskeva lupatodistus on pidettävä mukana ajoneuvoa käytettäessä ja näytettävä vaadittaessa poliisi- tai tulliviranomaisille.

32 §

Joka on tyytymätön maksuunpanon toimittavan viranomaisen suorittamisvelvollisuutta tai suoritettavan veron määrää koskevaan toimenpiteeseen, saa siitä kirjallisesti valittaa liikevaihtovero-oikeudelle kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä, kun vero on suoritettu tai olisi pitänyt suorittaa. Valitus on 34 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa tehtävä tullihallitukselle.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Autorekisterikeskuksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen voidaan hakea muutosta myös valtion edun valvomiseksi. Valtion puhevaltaa käyttää tällöin verohallitus. Veronsaajan etua liikevaihtovero-oikeudessa valvoo valtionasiamies niin kuin siitä erikseen on säädetty.

34 §.

Ulkomaalla rekisteröidystä Suomeen tilapäistä käyttöä varten tuodusta ajoneuvosta on suoritettava moottoriajoneuvoverona kiinteää veroa jokaiselta kalenterivuorokaudelta, jona ajoneuvoa Suomessa käytetään, sekä lisäksi *kulutusveroa* Suomessa ajettavan matkan perusteella, sen mukaan kuin asetuksella säädetään. Näiden verojen maksamisesta myönnettävästä vapautuksesta säädetään niin ikään asetuksella. Valtiovarainministeriöllä on myös oikeus vastavuoroisuuden ehdoin myöntää vapautus tässä momentissa tarkoitetuista veroista tai alentaa niitä. Ajoneuvoa katsotaan käytetyn Suomessa siitä alkaen, kun se on saapunut Suomen alueelle siihen saakka, kun se on poistunut Suomen alueelta.

34 §

Ulkomaalla rekisteröidystä Suomeen tilapäistä käyttöä varten tuodusta ajoneuvosta on suoritettava moottoriajoneuvoverona kiinteää veroa jokaiselta kalenterivuorokaudelta, jona ajoneuvoa Suomessa käytetään, sekä lisäksi *kulutusveroa* Suomessa ajettavan matkan perusteella, sen mukaan kuin asetuksella säädetään. Näiden verojen maksamisesta myönnettävästä vapautuksesta *samoin kuin siitä, milloin veroa on korotettava*, säädetään niin ikään asetuksella. Valtiovarainministeriöllä on myös oikeus vastavuoroisuuden ehdoin myöntää vapautus tässä momentissa tarkoitetuista veroista tai alentaa niitä. Ajoneuvoa katsotaan käytetyn Suomessa siitä alkaen, kun se on saapunut Suomen alueelle siihen saakka, kun se on poistunut Suomen alueelta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 ja sen 3 a §:n, 5 §:n 1 momentin johdantolauseen ja 14 §:n 2 momentin säännöksiä sovelletaan moottoriajoneuvoihin, jotka merkitään rekisteriin tai joiden käytöpolttoaineen muutos merkitään rekisteriin lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Tämän lain 10 §:n 1 momentin, 17 §:n 2 a kohdan, 23 §:n 2 momentin, 26 §:n, 32 §:n 1 momentin ja 34 §:n 2 momentin säännökset tulevat voimaan kuitenkin vasta 1 päivänä tammikuuta 1982. Lain 10 §:n 1 momentin säännöksiä noudattaen voidaan vero kuitenkin maksuunpanna jo ennen sanottua päivää.

